

understöd af allmänna medel, utan återbetalningsskyldighet, motsvarande tvåtedjedelar af den beräknade anläggningskostnaden, eller 48,000 R:dr R:mt, att utgå med en tredjedel under hvartera af åren 1870, 1871 och 1872 och under vilkor, det ortens väghållningsskyldige innevånare, utan vidare statsbidrag, anlägga och framedelas underhålla sagde väg.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1870.

P. O. Hörnfeldt

N:o 31.

Af Herr P. O. Hörnfeldt: Om underdånig hemställan till Kongl. Maj:t, att löner, som för närvarande utgå i särskilda räntepersedlar efter markegångspris, måtte i penningar förvandlas

Då Kongl. Maj:t numera fastställt Riksdagens vid sistlidne riksdag fattade beslut, att räntan skulle sättas i penningar efter beräkning af medelvärdet mellan 1834—1853 årens medelmarkegångspris samt 1862 års medelmarkegångspris, synes det vara på tiden att samma åtgärd vidtages med de presterskapets och andra tjenstemäns löner, som utgå i särskilda räntepersedlar.

En stor besparing uppkommer derigenom att de särskilda länen undslippe betala ersättning till ledamöterna vid priskuranters uppgörande och i markegångsnämnden. Embetsmännen skulle derigenom på förhand bestämdt känna beloppet af sina löner, hvilket nu icke är möjligt, då desamma äro på markegång beroende. Derigenom skulle ock det missförhållande undvikas, att embetsmännens löner skulle blifva högre, då folket trycktes af missväxt, under hvilket förhållande markegångspriset alltid är högre.

En stor förenkling i räkenskaperna skulle äfven uppkomma derigenom att man undsluppe att hvarje år förvandla och utanordna de olika räntepersedlarne i penningar efter hvarje års markegångspris.

På dessa och många andra skäl får jag föreslå att Riksdagen måtte till Kongl. Maj:t afåta en underdånig skrifvelse, att den del af presterskapets och andra tjänstemäns löner, som för närvarande är bestämd i särskilda räntepersedlar och således beroende på årliga markegångspriset, måtte förvandlas i penningar efter samma grund, som Riksdagen för grundräntans förvandling bestämt.

Stockholm den 25 Januari 1870.

P. O. Hörnfeldt.

N:o 32.

Af Herr C. F. Tenger: Om pension åt Folkskole-inspektören C. A. Dahlströms enka, Sofia Dahlström.

Bildningens höga värde och mäktiga inflytande på ett folks såväl intellektuella och sedliga som politiska och sociala utveckling torde väl numera hafva tillvunnit sig ett rättvist erkännande inom alla samhällsklasser. I den mån detta bildningens värde vinner erkännande inom ett folk, i samma mån väckes detta till det politiska sjelfmedvetande, som först gör detsamma verkligen moget för en fri författning. Att väcka, nära och med uppoffringar äfven af helsa och krafter verka för denna utveckling af ett folks andliga lif, som utgör vilkoret för dess sanna frihet och lycka, är ett kännetecken på en sann patriot. En sådan patriot, en sådan folkvän i ordets ädlaste bemärkelse, var Folkskoleinspektören inom Calmar stift, Rektorn vid Oscarshamns elementarläroverk Filosofie Doktorn Carl Axel Dahlström genom sina stora förtjenster om folkskoleväsendet. Dessa förtjenster göra honom också värdig folkets tacksamhet, och på grund af dessa förtjenster föreslås nu en pensions beviljande af